Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἵτινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι'. 38—40. Ἰωάν. ιϐ'. 2—3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Β η θ α ν ί α ς τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη πρόποδας τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης. ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος, ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους, διαμηνύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίϐοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δέ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρος ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λαζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄ γ ω μ ε ν ε ἰ ς τ ὴ ν Ἰ ο υ δ α ί α ν, ἵνα ἐξυπνήσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν

δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπαραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου, ἤδη Λαζάρου· ἐνεβριμήσατο τῷ πνευματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Ποῦ ἐναπετέθη τὸ λείψανον· ἐδάκρυσεν ἐπ᾿ αὐτῷ· προσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρωσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξελθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένου εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (᾿Ιωάν. ια᾿). Τοῦτό ἐστι τὸ ὑπερφυὲς τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἑορτάζομεν σήμερον.

᾿Απολυτίκιον. ᾿Ηχος α᾿.

Τὴν κοινὴν ᾿Ανάστασιν πρὸ

57

F Τέσσαρας ημέρας μετά τον θάνατον του Λαζάρου ήλθεν ο Ιησούς εν Βηθανία

F και προσελθών

τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Στίχος.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου:

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ ζωή, τοῦ κό-

56.

σμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν. → Ἡ λιτανεία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀπόστ. Ἑβρ. ιβ΄. 28 – ιγ΄. 8.

Εὐαγγ. Ἰωάνν. ια΄. 1—45.

~~Ἀντὶ τοῦ~~ Ἐξαιρέτως ἡ Θ΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ Εἰς τὸ Λ θ!

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοί, Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Κοινωνικόν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν»·

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν. (61)

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέστειλε δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὀνάριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, λαβὸν εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννυον τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε διέρχεσθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰω.

57

εἰκών

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ

ιϐ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἑορτάζομεν σήμερον.

εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ ἑωθινὸν καὶ τοῦ ν' ψαλμ. ψάλλομεν τὰ παρόντα

Δόξα ἦχος β.

Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἁγίᾳ, ἐν πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων τῶν ἐθνῶν, τὴν κάκιστα πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό

Εἶτα τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Μετὰ τὸ 'Εξαποστειλάριον εἰς τὸ «Πᾶσα πνοὴ» ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὰ Βαΐα λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, ὁ Λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι

οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες, τὰ Ὡσαννά σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Ἕτερον, ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦν-

τες κράζομεν· Ὠσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Στίχος

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τὸ Ζεισάλιον.

62

Ἀπόστολος.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. Ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς

63

Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολύς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς,

64

τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Καὶ ἐφεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως».

Εἱρμὸς τῆς Θ'. ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσατε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ~~ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ~~. Ἀλληλούϊα.

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς»·

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

εἰς τὸν [illegible] Πεπληρωμένον [illegible] Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε 65
τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Μετὰ τὸ τέλος
δοξολογίας εὐθὺς ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν συνεσταλμένην
μνημονεύομεν αὐτοί, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε
Παρθένε κτλ (στιχ.) [illegible] Ἐραμή(?)
[illegible] Χαῖρε (στιχ.) ἐν τῇ ἀπολύσει
~~μετὰ~~ [illegible] τοῦ, ὁ [illegible] ἡμέρα, [illegible], εἰ καὶ
~~[illegible]~~ ἐν [illegible] ἀπολύσει, μέχρι τῆς
Με. Τετάρτης τὸ Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκού-
σιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ τὸ Ἀμήν.

(12)

(αν χωρῇ)

Αι Ακολουθίαι των Νυμφίων

~~…μφίος ἔρχεται~~

~~…τῆς νυκτὸς~~

…ίμιος ἡ ἡμέρα

…σου τὸ ὄνομα

…ν

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

« Λάβετε φάγετε…πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες »

(Ματθ. κϛ΄. 26—28)

3